

(əvvəli ötən sayımızda)

Sərdar qayətdə qanı isti bir adam, hərəkəti xeyli cəlddir, danışığı çox ciddidir. Məşrutəpərəstiliyi din dərəcəsinə qəvidir.

Rəsulzadə hələ iki dəfə də Səttərxanla görüşəcəkdən bundan sonra. Əlbəttə, sonuncusu özünün dediyi kimi həzin oldu. Əmin Bəy İran inqilabının əfsanə ismi Səttərxanın ölümünü də çox böyük kədərlə qarşılamış onu olduqca düzgün xarakterizə etmişdir: "Millətin bətnindən yetişmiş olan bu qəhrəman hər nə qədər avamlığı cəhətdən onun-bunun intriqaqlarının qurbanı oluyordusa da, fitrətən bir çox məziyyətlərə malik idi." İran məşrutəsinin acı aqibətinə biçilən payın əzəlinə onun qəhrəmanlığında tələyə dönməsinə üzülən Rəsulzadə Səttərxana eyni zamanda olduqca yüksək qiymət verərək yazırdı ki: "Bu nöqtəyi-nəzərdən Səttərxan İran tarixi təcəddüdünün (yeniləşməsinin- M.İ.) unudulmaz bir simasıdır."

Rəsulzadənin yazı və məqalələrində İran inqilabıyla bağlı olduqca obyektiv, düşündürücü məqamları vardır. O, yazırdı ki: "g türk inqilabçıları, türk məbusları, türk əncümənləri dediyimizdə, bunların məhz türklük naminə hərəkət etdikləri düşünüləsin. İran türk məşrutəpərəvərləri türklüklerini düşünmədilər, bütün fədakarlığı ancaq iranlılıq və vətənin müştərək naminə icra etmişlərdir."

Çox təəssüf ki, Rəsulzadənin qeyd etdiyi bu xüsüs XX əsrdə İranda baş verən inqilablarda eynilə təkrar oldu. İnqilabların hərəkətverici qüvvələri Azərbaycan türkləri olsa da maksimum faydalanan fars şovinizmi, din pərdəsinə bürünmüş şarlatan rejim oldu.

Rəsulzadənin nail olduğu ən böyük başarılarından biri ümmətçilikdən türkçülüyə keçidi sağlamaıydı. Qövmi özünüdərkini yanlış olaraq müsəlman kimliyi üzərində qurulması milliyyət hissini tamamilə iflic edən bir amil idi. 1918-ci ildə artıq "Müsəvat" firqəsinin fəaliyyəti sayəsində Rusiya müsəlmançılığı anlayışı Rusiya Türklüyüylə əvəz olundu. Ümmətçilikdən Türklüyə keçid sağlandı. Bunun ana təməlləri hələ 1915-ci ildə Rəsulzadə tərəfindən atılmışdır. 1915-ci ildə "Açıq söz" qəzetində "Tutduğumuz yol" adlı məqaləsində yazırdı ki: "Sağlam, mətin oynaq bir millət vücudə gətirmək istərsək, zaman bunu iqtizə(tələb-M.İ.)ediyor ki, mütləq üç əsasə sarılmalıyız Türkləşmək-İslamlaşmaq-Müasirləşmək!". Məhdud mədəni muxtariyyət prinsipinin əksinə olaraq milli məhəlli (ərəzi-M.İ.) muxtariyyəti ideyası türk-müsəlman coğrafiyasında müstəqil dövlət olmaq ideyasının yaranmasına səbəb oldu. Bu ideyanın müəllifi birmənəli

ləcək Turan silsiləsinin mühüm bir haqqasıdır."

Rəsulzadə bu fikirləri yüksək tribunadan söyləyəndə tarix 1917-ci ili göstərirdi.

Rəsulzadənin yaratdığı "Müsəvat" firqəsinin gücünü düşmənləri, hətta daşnak-bolşevik güruhunun başçısı Şaumyan belə etiraf edirdi ki: "Zaqafqaziyada ən zəif siyasi partiya olan, bu inqilab za-

Məhəmməd İsrəfilovlu,
Ukrayna

Azərbaycan istiqlalının prometeiyi Məhəmməd Əmin Rəsulzadə

olaraq Rəsulzadədir. Rəsulzadə eyni zamanda "Dildə-Fikirdə-İşdə" Birlik şüarını ortaya qoyan İsmayıl Bəy Qasıralının ən sadıq tələbəsidir, milli dövlətləşmə mərhələsini başlanan bir novator siyasətçidir.

İttihadi islamın yerinə İttifaqi İslam ideyası bir sözlə möhtəşəmdir, həmin dövərdə qəbul etdirilməsi ən zor olan bir mərhələydi. Rəsulzadə buna müvəffəq ola bilmişdir. Hətta Orta Asiyada, Türküstanda (

manı təşkil edilən, heç bir təşkilatı, heç bir partiya ənənəsi, heç bir hakimiyəti olmayan, inqilabın əvvəlində heç bir yol oynamayan "Müsəvat" indi Zaqafqaziyada ən güclü siyasi partiya çevrilmişdir Bütün Zaqafqaziyanın taleyini həll edir" ("Bakinski raboçi" 30 may 1918-ci il).

Çox maraqlıdır ki, Rəsulzadə öz dövrünün bütün siyasi firqələri tərəfindən (hətta əks cəbhədə bu-

Bəy heç zaman firqəsinə müstəqil Azərbaycanın üzünə çıxarmadı. Bu insanın Azərbaycan İstiqlaliyyətinə dönməz bir iradəylə bağlılığına aşağıdakı sitatdan boylanın, belə bir düşüncə tərzini kimsə bu səmimiyyətdə, dürüstlükdə daşımadı tariximizdə heç bir zaman:

"Azərbaycan dövrü-istiqlalına bolşeviklər «MÜSAVAT DÖVRÜ» deyirlər. Fəqət, xalq bu dövrə AZƏRBAYCAN DÖVRÜ deyir. gXalqın düşüncəsində AZƏRBAYCAN məfumu coğrafi bir mənadan ziyadə fikir və əməl şəklində təcəssüm ediyor. İstiqlal xaricində onun üçün bir Azərbaycan yoxdur."

Rəsulzadə siyasi fəaliyyətin canlı orqanizmi kimi sağlam milli-

ları yüksək ideallara daşıyırdılar və gerçəkləşdirirdilər qorxmadan, çəkinmədən.

Hələ onların elmi qamçılayan, xurafat yayan dini mədrəsə təhsili mühitində sekulyar dövlət quruluşu uğrunda mübarizələri ayrıca bir novator, fenomenal, radikal intibah səviyyəsində mühüm bir hadisədir. Yəni onların xanзадə, bəyzadə, axund balası olub bu komfortu əlinin tərsiylə itələyib, hürriyyət və istiqlaliyyət kimi bəşəri idealların seçimini etməsi sayəsində Fədaidən-Difai-Difaidən-Müsəvat-Müsəvatdan-AZƏRBAYCAN CÜMHURİYYƏTİ yaranmışdır.

Bəlkə bizlərdə xalqın düşüncə-

İttihadi islamın yerinə İttifaqi İslam ideyası bir sözlə möhtəşəmdir, həmin dövərdə qəbul etdirilməsi ən zor olan bir mərhələydi. Rəsulzadə buna müvəffəq ola bilmişdir. Hətta Orta Asiyada, Türküstanda (Ə.Z. Vəlidə Toğan və Mirseyid Sultanqaliev) federal prinsiplər əsasında müstəqil dövlət qurmaq ideyası belə öz qaynağını Rəsulzadədən almışdır. Düzdür Rusiya çatısı altında müsəlman və türklərə azadlıqlar tanınması Qasıralı başlatmışdır. Amma bunu millə məhəlli muxtariyyət ideyasına çevirib Rusiya Müsəlmanları qurultayında möhtəşəm çıxışlarıyla qalibiyyətdə çevirən 33 yaşlı M.Ə. Rəsulzadə oldu

sində fikir və əməl şəklində təcəssüm edən bir AZƏRBAYCAN DÖVRÜNÜ başladaq?!

Ayaqqabılar və yerləş əksik desəmg.

Rəsulzadənin Cümhuriyyətimizə Azərbaycan adı qazandırması da başqa bir xüsüs. Cümhuriyyətin yaranması dövründə müstəqillik məsələsində fikirlər çox çatışdı. Hətta Əhməd Bəy Ağaoğlu belə qatı bir ilhaqçı mövqeyində idi, diqtəsi bu idi ki: Osmanlının tərkibində olaq bitsin bu məsələ. Bu mənada da Rəsulzadə və Dava Arkadaşlarının (bu məsələdə Nəsisib Bəy Yusifbəylinin möhtəşəm bir roluna vardır-M.İ.) sözü Rəsulzadəyə verək:

" Ah, Azərbaycan! Biz sənin haqqını tələb etmək deyil, yalnız adını söyləmək üçün nə qədər məruzələrə rast gəldik, nə qədər təhmetlərə məruz qaldıq!

Azərbaycan muxtariyyəti deyirdük: soldan və sağdan hər növ hücumla məruz qalırdıq.

Biz, Azərbaycan torpaqlarını qızdıran atəşi-müqəddəsi köksü-

(ardı gələn sayımızda)

Ə.Z.Vəlidə Toğan və Mirseyid Sultanqaliev) federal prinsiplər əsasında müstəqil dövlət qurmaq ideyası belə öz qaynağını Rəsulzadədən almışdır. Düzdür Rusiya çatısı altında müsəlman və türklərə azadlıqlar tanınması Qasıralı başlatmışdır. Amma bunu millə məhəlli muxtariyyət ideyasına çevirib Rusiya Müsəlmanları qurultayında möhtəşəm çıxışlarıyla qalibiyyətdə çevirən 33 yaşlı M.Ə. Rəsulzadə oldu. Zeki Vəlidə Toğan bundan özünün " Xatirələr" ində çox böyük qürurla və Rəsulzadənin zəkasını, yüksək natiqlik məharətini övərək bəhs edir. Rəsulzadənin daha bir uzaqgörənliyi klassik Turançılıqdan fərqli olaraq yeni Turançılığa keçidin əsasını qoymasındadır. O, yeni Turançılığı belə təəvvür edirdi:

" Bütün türklər öz aralarında böyük dünya federasyonuna qədəm olmaq üzrə bir federasyon yaratmalıdırlar. Yeni Turan, mədəni birlik üzərində təsis edilib, ancaq gələcək birer türk hökumətlərinin federasyonu şəklində təəvvür oluna bilər. Azərbaycan da bu gə-

lanən sosialistlər belə-M.İ.) güclü siyasi bir lider kimi qəbul olunurdu. Hətta hökumətə rəhbərlik etmiş bitərəf Fətəi Xan Xoyski belə parlament çıxışlarının birində bildirdi ki: " Mən bitərəfəm, heç bir siyasi firqəni təmsil etmirəm. Amma etiraf etməliyəm ki, İstiqlaliyyətimizin qazanmasında ən böyük rol oynayan firqə "Müsəvat" firqəsidir. Çünki "Müsəvat" milli mənfəətlərini hər zaman firqə mənfəətlərinin üstündə tutdu". Birdə indimizdə yağışdan sonra göbələklər kimi artan və aybaa pakt almaq üçün iki cüt bir tək adamıyla qeydiyyatdan keçən partiya və onun " liderçiklərinə" baxın.

Hələ Xoyskinin 1918-ci il 7 dekabrda parlamentin açılışdakı nitqi iradəndə böyük bir həyəcanla müstəqil Cümhuriyyətimizə işarə edərək: " Yatsa idik yuxumuza da girməzdi "sözlerini xatırlayın. Bu yuxunu çin edən, Uca Milli İstiqlal Məfkurəsinə çevirən məhz Rəsulzadə və onun liderliyini verdiyi "Müsəvat" firqəsi oldu. Amma Əmin

siyasi cəhətdən yetkinləşməsi üçün sağlam bir şəkildə vahid cəbhədə pəriyalaşmağı zəruri hesab edərək 1917-ci ildə "Açıq söz" də yazırdı ki:

"Siyasi firqələri olmayan bir millətin siyasi duyğusu, siyasi düşüncəsi olamaz.

Siyasət meydanına hər millət siyasi firqələr çıxarar, siyasi fikirlər siyasi firqənin timamı ilə (səyilə) xalq arasında intişar tapar. Fəqət bir firqə xalqın hüsn-rəğbətini o vaxt qazanar, millətə öz başına o vaxt toplaya bilər ki, cəməatin milli əmal və arzularına müvafiq proqramı yürüdərk təşkil təbiətə (həyata) yaxın olsun"

XX əsrin əvvəllərindən başlayan Türkçülük hərəkatının bütün elm, siyasət cəhəsinə vuruşan nümayəndələrinin çarizmin yürüdüyü müstəmləkə siyasətə qarşı müştəşkil təşkilatlanma enerjiləri olduqca heyvətəməlidir, bu ziyalılar indimizdəkilərdən fərqli olaraq zamanı gözlemirdilər, əksinə zamanı beyinlərində, xəyallarında qurduq-